

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Co/42/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8614200072
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8614200072.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci navrhovateľa Orange Slovensko, a.s., so sídlom Metodova 8, Bratislava proti odporkyni Mgr. L. C., nar. X.X.XXXX, bytom Z. XX, B., o návrhu odporkyne na obnovu konania s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Svidník zo dňa 9.9.2014, č. k. 4C/2/2014-31 jednohlasne takto

rozhodol:

Zrušuje uznesenie a vracia vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa povolil obnovu konania vedeného na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 6Ro/70/2010 a zároveň nariadil odklad vykonateľnosti platobného rozkazu Okresného súdu Svidník zo dňa 4.5.2010, sp. zn. 6Ro/70/2010.

V dôvodoch rozhodnutia súd prvého stupňa poukázal na to, že sa stotožnil s podaným návrhom odporkyne, keď mal za preukázanú oprávnenosť návrhu na obnovu konania vo veci Okresného súdu Svidník, sp. zn. 6Ro/70/2010, kde v tejto veci bolo rozhodnuté platobným rozkazom zo dňa 4.5.2010, ktorým súd uložil odporkyni zaplatiť na neuhradených službách sumu 272,25 Eur a na zmluvnej pokute sumu 896,24 Eura. Platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť 29.5.2010. Uviedol, že odporkyňa ako navrhovateľka obnovy konania sa o dôvode obnovy konania dozvedela koncom mesiaca október 2013 a návrh na obnovu konania tak podala v subjektívnej trojmesačnej lehote dňa 9.1.2014. Zároveň odporkyňa poukázala na to, že obnovy konania sa domáha podľa § 228 ods. 1 písm. a/, b/, e/ O.s.p.. Súd prvého stupňa má za podstatné a rozhodujúce, že odporkyňou napádaná zmluvná podmienka v spotrebiteľskej zmluve je objektívne spôsobilá poškodiť spotrebiteľa. Rovnaká zmluvná pokuta bola ako neprijateľná judikovaná napr. rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co/113/2010, či rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica z 29.5.2013. Vzhľadom k uvedeným právoplatným rozsudkom bol navrhovateľ v zmysle § 53a ods. 1 OZ povinný zdržať sa používania nekalej podmienky z dôvodu jej neprijateľnosti v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Citované právoplatné rozsudky predstavujú pre navrhovateľa zákonnú prekážku uplatňovať nárok z neprijateľnej zmluvnej podmienky a zároveň zákonnú prekážku pre súd priznať navrhovateľovi plnenie z takejto absolútne neplatnej zákonnej podmienky. O nároku navrhovateľa súd nemohol rozhodovať platobným rozkazom, pretože takýto postup bol v rozpore s § 172 ods. 9 O.s.p.. V skrátenom konaní súd nevykonal súdnu kontrolu neprijateľných podmienok, neprihliadol na neprijateľnú klauzulu, ktorá už bola judikovaná ako neprijateľná zmluvná podmienka v iných súdnych rozhodnutiach. Je teda možno v obnovenom konaní dosiahnuť pre odporkyňu priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Súd prvého stupňa tak ustálil, že v predmetnej veci sú dané dôvody obnovy konania, pretože súdna kontrola štandardných formulovaných zmlúv je postavená na absolútnej neplatnosti neprijateľných klauzúl, pričom je podstatné a rozhodujúce, že odporkyňou napádaná zmluvná podmienka v spotrebiteľskej zmluve je objektívne spôsobilá poškodiť spotrebiteľa, pričom je evidentné, že k citovaným právoplatným rozsudkom bol navrhovateľ povinný zdržať sa používania nekalej podmienky z dôvodu jej neprijateľnosti v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. O nároku navrhovateľa nebolo možné rozhodnúť platobným rozkazom. Poukázal tiež na

to, že Súdny dvor Európskej únie v doktrínálnej veci C-240/98 až C-244/98 judikoval, že účel čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS, ktorý členským štátom ukladá zabezpečiť, aby nekalé podmienky neboli pre spotrebiteľa záväzné, nemožno dosiahnuť, ak je na spotrebiteľovi, aby sám poukázal na nekalý charakter týchto podmienok. Odporkyňou napadnutý platobný rozkaz je v priamom rozpore s citovanými rozhodnutiami Súdneho dvora EÚ, podľa súdu prvého stupňa tak sú splnené podmienky pre povolenie obnovy konania podľa § 228 ods. 1 písm. a/, b/, e/ O.s.p., vyhovel preto podanému návrhu a zároveň podľa § 233 O.s.p. odložil vykonateľnosť napadnutého platobného rozkazu.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý poukazuje na to, že podľa jeho názoru v danom prípade neboli splnené podmienky pre povolenie obnovy konania, a preto požiadal zmeniť uznesenie súdu prvého stupňa tak, aby návrh bol zamietnutý. Uvádza, že súd prvého stupňa sa v rámci skúmania včasnosti podania návrhu vôbec nezaoberal otázkou dodržania objektívnej lehoty, keď zdôrazňuje, že návrh na obnovu konania podala odporkyňa po uplynutí trojročnej objektívnej lehoty. V zmysle § 230 ods. 2 O.s.p., pritom po 3 rokoch od právoplatnosti rozhodnutia možno návrh podať len v zákone taxatívne vymenovaných prípadoch. Má za to, že platobný rozkaz vydaný v konaní sp. zn. 6Ro/70/2010 nie je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskych spoločenstiev alebo iného orgánu Európskych spoločenstiev. V čase vydania platobného rozkazu 4.5.2010 neexistovalo žiadne právoplatné rozhodnutie, ktoré by bolo spôsobilé privodiť pre odporkyňu priaznivejšie rozhodnutie. Rozhodnutia súdov, ktorými bola zmluvná podmienka v dodatku navrhovateľa vyhlásená za neprijateľnú boli vydané až po vydaní napadnutého platobného rozkazu. Súd pri rozhodovaní o veci nie je viazaný právnym názorom vysloveným v inom rozhodnutí okresného či krajského súdu, preto rozdielny právny názor nemôže byť dôvodom pre povolenie obnovy konania. Dôvodom prípustnosti obnovy konania podľa § 228 ods. 1 písm. a/ O.s.p. nie je len vecná nesprávnosť rozhodnutia, z čoho môžeme vyvodiť, že ani v prípade ak by obnovou napadnuté rozhodnutie spočívalo na odlišnom spôsobe posúdenia právnych otázok oproti iným v tom čase už existujúcim rozhodnutiam všeobecných súdov v podobných prípadoch, samo o sebe to dôvod neprípustnosti obnovy konania nezakladá. Poukázal v tejto súvislosti aj na právny názor vyslovený v uznesení Krajského súdu Prešov sp. zn. 5Co/88/2014. Ďalej má navrhovateľ za to, že nedošlo k naplneniu procesnej prípustnosti obnovy konania podľa § 228 ods. 1 písm. e/ O.s.p.. Rozhodnutie Súdneho dvora Európskych spoločenstiev alebo iného orgánu Európskych spoločenstiev zakladá dôvod prípustnosti obnovy konania len vtedy, keď sa týka rovnakej veci ako obnovou napadnuté rozhodnutie alebo ak odlišne, hoc vo veci inej rieši otázku majúci na spôsob právneho posúdenia veci v pôvodnom konaní dosah. Odporkyňou uvedené rozhodnutia Súdneho dvora Európskych spoločenstiev sa však ani netýkali sporovej veci účastníkov a vo svojom obsahu sa ani len marginálne nezaoberali otázkou prijateľnosti zmluvných pokút dojednaných navrhovateľom so spotrebiteľmi.

Odporkyňa sa k podanému odvolaniu navrhovateľa nevyjadřila.

Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie v zmysle zásad vyjadrených v § 212 ods. 1, 2 O.s.p., spolu s konaním, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a zistil, že nie sú dané podmienky pre potvrdenie ani pre zmenu rozhodnutia, nakoľko toto nie je preskúmateľné pre nedostatok dôvodov, keď zároveň súd prvého stupňa sa nezaoberal všetkými právne významnými okolnosťami potrebnými pre správne rozhodnutie v predmetnej veci.

Podľa § 228 ods. 1 O.s.p., právoplatný rozsudok môže účastník napadnúť návrhom na obnovu konania, ak:

a/ sú tu skutočnosti rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,

b/ možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,

c/ bolo rozhodnuté v jeho neprospech v dôsledku trestného činu sudcu,

d/ Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo boli porušené základné ľudské práva alebo slobody účastníka konania a za vážne dôsledky tohto porušenia neboli odstránené primeraným finančným zadosťučinením,

e/ je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskych spoločenstiev alebo iného orgánu Európskych spoločenstiev,

f/ možnosť jeho preskúmania vyplýva z osobitného predpisu v súvislosti s uznaním alebo výkonom rozhodnutia slovenského súdu v inom členskom štáte Európskej únie.

Podľa § 230 ods. 1, 2 O.s.p., návrh na obnovu konania treba podať v lehote 3 mesiacov od toho času, keď ten kto obnovu navrhuje sa dozvedel o dôvode obnovy alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť.

Po 3 rokoch od právoplatnosti rozsudku možno návrh podať len z dôvodu uvedeného:

a/ v § 228 ods. 1 písm. a/, v prípade že ide o trestný rozsudok, na podklade ktorého sa v občianskom súdnom konaní priznalo právo a ktorý bol neskôr podľa trestnoprávných predpisov zrušený,
b/ § 228 ods. 1 písm. a/ alebo b/, ak nové dôkazy súvisia s novými vedeckými metódami, ktoré v pôvodnom konaní nebolo možné použiť,
c/ § 228 ods. 1 písm. c/,
d/ § 228 ods. 1 písm. d/,
e/ § 228 ods. 1 písm. e/.

Podľa § 234 ods. 1, 3 O.s.p., návrh na obnovu konania súd uznesením buď zamietne alebo obnovu konania povolí.

Povolením obnovy konania odkladá sa vykonateľnosť rozhodnutia o veci.

Obnova konania v zmysle citovaných zákonných ustanovení je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno napadnúť právoplatný rozsudok prvostupňového alebo odvolacieho súdu. Návrhom na obnovu konania možno napadnúť aj uznesenia, ktorými bol schválený zmier a platobný rozkaz, ako aj rozhodnutia vydané v konaní o dedičstve s výnimkou takých rozhodnutí, ktorých zrušenie alebo zmenu možno dosiahnuť inak (§ 231 O.s.p.).

Nové dôkazy sú spôsobilým dôvodom obnovy konania vtedy, ak je nimi možné preukázať právne spôsobilú skutočnosť, ktorá môže privodiť pre účastníka, ktorý podáva návrh na obnovu konania priaznivejšie rozhodnutie vo veci a ktoré napriek tomu, že v čase pôvodného konania objektívne existovali, bez svojej viny nemohol použiť pretože o nich nevedel a ani inak z procesného hľadiska nezavinil nesplnenie povinnosti tvrdenia alebo dôkaznú povinnosť. Nemožnosť použiť dôkaz bez svojej viny v pôvodnom konaní nie je mienená len na možnosť označiť dôkaz, ale aj na nemožnosť ho predložiť účastníkom konania z dôvodu prekážok objektívneho charakteru.

Ako je zrejmé z obsahu spisu, v konaní prebiehajúcim na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 6Ro/70/2010 bol dňa 4.5.2010 vydaný platobný rozkaz č. k. 6Ro/70/2010-34, ktorým súd uložil odporkyňu, aby do 15 dní od doručenia platobného rozkazu navrhovateľovi zaplatila sumu 1.168,49 Eur s príslušenstvom, ako aj trovy konania vo výške 70,- Eur alebo aby v tej istej lehote podala odpor na súde. Tento platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 29.5.2010. Navrhovateľova pohľadávka voči odporkyňu ku dňu podania návrhu na začatie konania pozostávala z neuhradených služieb vo výške 272,25 Eur a z nároku na doplatenie zmluvnej pokuty vo výške 896,24 Eur, čo tvorilo celkovú sumu 1.168,49 Eur priznanú právoplatným platobným rozkazom.

Odporkyňa v priebehu konania zdôrazňuje, že návrh na obnovu konania podáva v zmysle § 228 ods. 1 písm. a/, b/, e/ O.s.p..

Možnosť podať návrh na obnovu konania je časovo obmedzená, pričom zákon stanovuje na podanie návrhu jednak subjektívnu, ako aj objektívnu lehotu. Subjektívna lehota na podanie návrhu na obnovu konania trvá 3 mesiace. Začiatok tejto lehoty plynie od času, keď sa ten kto obnovu navrhuje dozvedel o dôvode obnovy (pri dôvodoch obnovy podľa § 228 ods. 1 písm. a/, c/) alebo keď mohol dôvod obnovy uplatniť (pri dôvode obnovy konania podľa § 228 ods. 1 písm. b/, d/). Objektívna lehota na podanie návrhu na obnovu konania trvá 3 roky a začína plynúť od okamihu, kedy obnovou napadnuté rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť. Výnimku v tejto súvislosti určuje už citované ust. § 230 ods. 2 O.s.p..

Navrhovateľ v priebehu celého konania namietal tú okolnosť, že odporkyňa podala návrh na obnovu konania po uplynutí objektívnej trojročnej lehoty stanovenej citovaným § 230 O.s.p.. Ako sa s touto okolnosťou vypořiadal prvostupňový súd z preskúmaného rozhodnutia dostatočne zistiteľné nie je. Súd prvého stupňa v tejto súvislosti zdôraznil len to, že návrh odporkyne bol podaný v subjektívnej trojmesačnej lehote a v ďalšom poukazuje na dôvody, pre ktoré odporkyňa žiadala povoliť obnovu predchádzajúceho konania a ktoré sú uvedené v § 228 ods. 1 písm. a/ b/ e/ O.s.p..

Je potrebné zdôrazniť, že odôvodnenie písomného vyhotovenia rozhodnutia súdu prvého stupňa musí obsahovať výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozhodnutia. Súd sa v odôvodnení rozhodnutia musí vyporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale aj s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Účelom odôvodnenia rozhodnutia je predovšetkým preukázať jeho správnosť a odôvodnenie súčasne musí byť prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu prvého stupňa pri vydávaní rozhodnutia.

Tieto požiadavky však odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa dostatočným spôsobom nespĺňa, v dôsledku čoho je rozhodnutie nepreskúmateľné, čo je vždy dôvodom pre zrušenie veci v zmysle § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p., pretože v dôsledku nepreskúmateľnosti rozhodnutia sa odníma účastníkovi možnosť konať pred súdom za situácie, že nie je transparentne jasné na čom je založené rozhodnutie súdu.

V ďalšom konaní bude preto povinnosťou súdu prvého stupňa sa dôsledne vyporiadať s námietkami navrhovateľa pokiaľ ide o namietané uplynutie objektívnej trojročnej lehoty na podanie návrhu na obnovu konania. Súd prvého stupňa tiež uvedie a zdôvodní, pre ktoré konkrétne zákonné dôvody môže byť návrh odporkyne opodstatnený, keď zároveň musí byť zrejماً priama súvislosť iných rozhodnutí súdov a priaznivejšie rozhodnutie vo veci pre odporkyňu, ktorá je navrhovateľkou v tomto konaní. Súd prvého stupňa tak v ďalšom konaní o veci opätovne rozhodne s tým, že rozhodnutie je potrebné náležite odôvodniť tak, aby toto zodpovedalo zásadám vyplývajúcim z ust. § 157 ods. 2 O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.